

Jumalan sanan tehtävä

1. Piet. 1:10-12, 23-25

10. Sitä **pelastusta** ovat profeetat etsineet ja tutkineet. He ovat **ennustaneet** teidän **osaksenne** tulevasta **armosta**

11. ja tutkineet, mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva **Kristuksen Henki** viittasi **to-distaessaan** edeltäpäin **Kristusta kohtaa-vista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tu-levasta kunnia**sta.

12. Heille ilmoitettiin, etteivät he **palvelleet** itseään vaan **teitä** sillä **sanomalla**, jonka nyt ovat kertoneet teille ne, jotka **taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä** ovat **ju-**

listaneet teille **evankeliumia**. Siihen **en-kelitkin** haluavat katsahtaa.

23. Tehän olette **uudestisyntyneet**, ette katoavasta siemenestä vaan **katoamatto-masta, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta**.

24. Sillä kaikki liha on kuin ruoho ja kaikki sen loisto kuin ruohon kukka. Ruoho kuih-tuu ja kukka varisee,

25. mutta **Herran sana pysyy iäti**. Tämä on se sana, joka on teille **ilosanomana ju-listettu**.

Millainen Raamattu on?

Mikä Raamattu on? Millainen tehtävä Vanhalla testamentilla on? Keitä varten Vanha testamentti on kirjoitettu? Mikä on sen pääsanoma? Miten Raamattu on syntynyt? Millä tavalla Jumalan sana vaikuttaa? Mitä tarkoittaa, että Raamattu on elävä sana? Millainen on luonteeltaan Jumalan sana? Näihin kysymyksiin jakaa Pietari valoa kahdessa katkelmassa kirjeensä ensimmäistä lukua.

Raamattu on maailman rakastetuin ja vihatuin kirja. Se on myös maailman levinnein kirja, vaikka yhä on maita, joissa se on kielletty kirja. Samalla se kuitenkin on yksi maailman väärinymmärretyin kirja.

Mitä Raamattu merkitsee sinulle? Luetko sitä säännöllisesti? Ymmärrätkö myös lukemasi? Yksi parhaimmista ja selkeimmistä merkeistä siitä, että joku on tullut us-koon, on se, että hän alkaa aivan uudella tavalla ymmärtää Sanaa, se aukeaa hä-nelle. Hän saa kohdata Sanassa itse Herraan Jeesuksen.

Eräs lähettitoverini sanoi: "Älä pidä saarnoja Raamatun sisällöstä vaan opeta ihmiset lukemaan Raamattua!" Raamatun lukeminen on hengellisen elämän ehto. Ilman läheistä yhteyttä Jeesukseen kristillisyyden voimatonta ja ilotonta, taakka. Pysymme lähellä Herraa Jumalan Sanaa tutkistellen ja rukoillen. Silloin uskonelämä muut-tuu iloiseksi ja voitolliseksi jopa vaikeuksien jopa vainonkin keskellä.

Pelastuksen kirja

Usein kyselen suomalaisilta ja japanilaisilta: "Mikä on Raamatun nimi?" ja saan ky-syviä katseita. Sana Raamattuhan ei ole oikeastaan nimi, vaan kirjan luonnehdinta. Japaniksi sen nimi on käännetty muotoon Pyhä Kirja niin kuin pohjimmitaan suo-menkielessäkin (Pyhä Raamattu, raamattu=kirja). Varsinainen nimi on kuitenkin Raamatun molempien osien yhteinen osa eli Testamentti. Japanin kielellä osia nimi-tetään Vanhaksi ja Uudeksi liitoksi tai sopimukseksi. Nimensä mukaisesti Raamattu on testamenttimuotoinen sopimusasiakirja ihmisen ja Jumalan välillä. Sopimuksen on laatinut Jumala itse. Niin Vanhan kuin Uuden testamentinkin sanoma on pelas-tus, joka tapahtuu kokonaan Jumalan armon vaikuttamana ja se välitetään nyt meil-le evankeliumin sanassa. Pelastus on Jumalan tekemän liittosopimuksen perusteel-

la yksipuolisesta armosta tapahtuva pääsy Jumalan lapseksi. Testamenttimuotoisen sopimusasiakirjan pani voimaan sen antajan kuolema. Vanhassa liitossa veriuhri viittasi Jeesukseen, jonka kuolemalla testamentti tuli voimaan.

Sitä pelastusta ovat profeetat etsineet ja tutkineet. He ovat ennustaneet teidän osaksenne tulevasta armosta. (10)

Heprealaiskirje kuvaa testamenttiliittoa näin:

Kristus on siis uuden liiton välimies. Hänen kuolemansa on tapahtunut lunastukseksi ensimmäisen liiton aikaisista rikkomuksista, jotta kutsutut saisivat luvattun iankaikkisen perinnön. Missä on testamentti, siinä on sen tekijän kuolema näytettävä toteen. Testamentti astuu voimaan vasta kuoleman jälkeen. Se ei milloinkaan ole voimassa tekijänsä eläessä. Sen tähden ei myöskään ensimmäistä liittoa vihitty ilman verta. Kun Mooses oli lukenut koko kansalle kaikki lain käskyt, hän otti sonnimullikoiden ja pukkien verta sekä vettä, helakanpunaista villaa ja iisopinkorren ja vihmoi sekä itse kirjan että koko kansan sanoen: "Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on teille säätänyt." Samoin hän vihmoi verellä myös ilmestysmajan ja kaikki jumalanpalvelukseen kuuluvat esineet. Lain mukaan melkein kaikki puhdistetaan verellä, eikä anteeksiantoa ole ilman verenvuodatusta. On siis välttämätöntä puhdistaa taivaallisten kuvat tällä tavoin, mutta itse taivaalliset on puhdistettava paremmilla uhreilla kuin nämä. Siksi Kristus ei mennyt käsin tehtyyn pyhäkköön, joka on vain sen oikean kuva, vaan itse taivaaseen ilmestyäkseen nyt Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme. (Hepr. 9:15-24)

Testamentin sisältö

Vanha testamentti valmisti Uutta, jonka sisältö voidaan tiivistää näin:

Ensiksikin Jeesus antaa siinä erittäin perusteellisen luettelon synnistä ja synneistä. Siinä ovat ylpeys, epäusko, kateus, viha, mustasukkaisuus, rahanhimo, ihmispelko, varkaus, ahneus, petos, haureus, aviorikos, epäjumalanpalvelus, puoluemieli, ryhmäitsekkyys, väkivaltaisuus, valehtelu, murha, välinpitämättömyys, itserakkaus, kerskailu, halveksunta, hyvän laiminlyönnit, pahanpuhe, syrjintä, kiittämättömyys, nurina, kapinamieli, teeskentely, ilveily, kunnianhimo, epätoivo, itsesääli, katkeruus, juoppous, turhamaisuus, tottelemattomuus, veropetokset jne.

Lista on todella pitkä. Kaikki ne ovat syntejä ei vain ihmisiä vastaan, vaan ennen kaikkea Jumalaa vastaa. Sitten Jeesus sanoo, että Hän ottaa koko vastuun noista synneistä ja ne tehneiden ihmisten koko syntisyydestä ja menee heidän sijastaan kuolemaan ja Jumalan pyhän vihan alaisena Jumalan hyljättäväksi. Hän maksaa ne kuolemallaan. Hän ottaa niiden rangaistuksen kärsittäväkseen loppuun asti.

Testamentin toisessa osassa Hän taas jatkaa: "Minä annan koko omaisuuteni jälkeen jääville, joiden synnit vien ristille. He saavat kaiken, mitä minulla on, niin saavat jopa minut itseni. He saavat Jumalan lapseuteni, pyhyuteni, vanhurskauteni, kirkkauteni, taivaan, rakkauteni, iloni, toivoni, Isäni, Pyhän Henkeni, iankaikkisen elämäni, Sanani, vallan julistaa synnit anteeksi, vallan parantaa ja ajaa ulos riivajia, armolahjat, läsnäoloni, kärsivällisyyteni, kiitollisuuteni, elämän, ylösnousemuksen, rukousten kuulemisen, tehtävän jne." Ja lista jatkuu vielä pitkään.

Voimassa oleva asiakirja

Tämä testamentti tuli voimaan noin 1990 vuotta sitten ja on yhä voimassa. Tuon testamentin sisältö on nyt meille kouriintuntuvasti tarjolla armovälineiden Jumalan Sanan, Raamatun, kasteen ja ehtoollisen kautta. Jos ja kun testamentti koskee uskovaa kristittyä, niin siinä on muuttumaton perusta hänen pelastuksensa varmuudelle. Niin kauan kuin testamentti on voimassa, hän on sopimussuhteessa Jeesuksen kautta Isään. Jos siis tuo sopimus on voimassa häneen nähden, hän voi olla turvassa. Hän ei todellakaan joudu kadotustuomion alaiseksi. Kristuksessa Jeesuksessa olo on tuon testamentin nojalla voimassa olevaa Jumalan lapseutta.

Pietari vakuuttaa, että testamentti on ikuisesti voimassa ja se on suunnaton ilosanoma jokaiselle, joka uskossa turvaa Herran solmimaan liittoon:

Tehän olette uudestisyntyneet, ette katoavasta siemenestä vaan katoamattomasta, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta. Sillä kaikki liha on kuin ruoho ja kaikki sen loisto kuin ruohon kukka. Ruoho kuihtuu ja kukka varisee, mutta Herran sana pysyy iäti. Tämä on se sana, joka on teille ilosanomana julistettu. (23-25)

Keitä varten?

Testamentin voimaan tulon sinetöi Jeesuksen ruumiillinen ylösnousemus pääsiäisenä. Mutta keitä tuo testamentti koskee? Saadaksesi tavanomaisella testamentilla omaksesi sen, mitä sinulle on luvattu, sinun tulee siirtää testamentattu omaisuus, omiin nimiisi. Sitä varten sinun tulee todistaa henkilöllisyytesi ja suorittaa lainhuudatus.

Jeesuksen testamentti koskee kaikkia niitä, jotka tunnustavat omikseen ne synnit, jotka Jeesus kantoi Golgatan ristillä. Pelastukseen riittää siis se, että ihminen todistaa henkilöllisyytensä Jeesukselle tunnustamalla, että juuri hän on niin syntinen ja kadotustuomion ansaitseva, kuin Raamattu osoittaa. Niin tekevä saa pysyväksi omaisuudekseen kaiken sen, minkä Jeesuksen testamentti lupaa. Hän ei saa vain osaa siitä, vaan aivan kaiken.

Tuon synnin tunnustuksen ja Testamentin lupauksen vastaanottamisen vaikuttaa Herra itse tuon saman Jumalan sanan välityksellä, kun Pyhä Henki kirkastaa Raamattua lukevalle tai evankeliumin julistusta kuulevalle antaa uskon lahjan. Silloin tapahtuu uudestisyntyminen, jossa ihminen saa uskon lahjan, kaikki syntinsä anteeksi, Jumalan lapseuden ja Pyhän Hengen elämän osakseen. Jumala julistaa hänet vanhurskaaksi eli itselleen kelpaavaksi, täysin synnittömäksi Jeesuksen täydellisen elämän ja uhrikuoleman perusteella.

Sana

Ihmisen sana tai puhe on tahdon ja yhteyden välittävä silta. Se on väline, jolla luottamussuhde ihmisten välillä syntyy. Luottamus on ihmisen vastaanottamista sen sanan välityksellä, jota hän puhuu. Toki sanan synnyttämän luottamuksen voi tuhota käyttäytymällä tavalla, joka on ristiriidassa sanojen kanssa. Vastaavasti Jumalan sana on yhteyden välittäjä ja uskon synnyttäjä.

Usko ei synny siten, että otamme Raamatun, luemme ja tutkimme sitä ja teemme sitten johtopäätöksen: ”Kyllä tämä on Jumalan sanaa”. Niin tehdessämme uskom-

me vain omiin päätelmiimme. Raamattu on Jumalan sanaa riippumatta siitä uskomme me sen sellaiseksi vai emme.

Onhan paljon ihmisiä, jotka pitävät Raamattua satukirjana. On toisia, jotka pitävät sitä inhimillisenä dokumenttina uskonnollisista kokemuksista. Edelleen on niitä, jotka ajattelevat, että kyllä siihen sisältyy jonkinmoista Jumalan sanaakin, vaikka se onkin sekoittuneena inhimillisiin ajatuksiin. Sitten on tietenkin niitä, jotka pitävät sitä alusta loppuun, kokonaan Jumalan virheettömänä puheena. Mutta Raamattu väittää olevansa Jumalan sana aivan riippumatta siitä, uskotaanko se sellaiseksi vai ei.

Mikä Raamattu on?

Raamattu on Jumalan sanaa, Jumalan puhetta meille. Se on Jumalan antama väline, jonka kautta nyt Jumala puhuu ja jota Pyhä Henki käyttää välineenään synnyttäessään yhteyden ihmisen ja Jumalan välille. Se on Jumalan rakkauskirje meille. Se kertoo Jumalan halusta olla yhteydessä ihmisten kanssa sen jälkeenkin, kun ihmiset juoksivat synnissä pois Hänen luotaan.

Raamattu on Jumalan ilmoituksen väline. Vaikka sen kirjoittajat olivat syntisiä ihmisiä, Pyhän Hengen vaikutuksesta Raamatusta tuli kirja, joka on täysin totta, täysin luotettava ja erehtymätön: Koko Raamattu on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta. Raamattu on ihme samalla tavalla kuin apostolien käsien kautta tapahtuneet parantamishmeit. Vaikka Jumala toimi heidän itsessään syntisten, mutta Kristuksen vanhurskauteen puettujen kautta heidän persoonallisuuttaan sivuuttamatta, tuloksena oli täydellinen ihme. Sen varsinainen tekijä on Jumala itse.

Toisessa kirjeessään Pietari korostaa:

Ennen kaikkea teidän tulee tietää, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä, sillä mitään profetiaa ei ole koskaan tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta. (2. Piet. 1:20-21)

Jeesus itse vahvistaa Vanhan testamentin arvoavasti seuraavasti: *"Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan. En minä ole tullut kumoamaan vaan täyttämään. Totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennen kuin kaikki on tapahtunut. Joka siis jättää pois yhdenkin näistä pienimmistä käskyistä ja sillä tavoin opettaa ihmisiä, sitä kutsutaan pienimmäksi taivasten valtakunnassa. Mutta joka noudattaa ja opettaa näitä käskyjä, sitä kutsutaan suureksi taivasten valtakunnassa."* (Matt. 5:17-19)

Oman puheensa ja tekonsa Jeesus ilmoitti taas olevan Isältä saatua: *"Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka annoit minulle maailmasta. He olivat sinun, ja sinä annoit heidät minulle, ja he ovat noudattaneet sinun sanaasi. Nyt he tietävät, että kaikki, minkä olet antanut minulle, on sinulta, sillä minä olen antanut heille ne sanat, jotka sinä annoit minulle. He ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät varmasti, että minä olen lähtenyt sinun luotasi, ja uskovat, että sinä olet minut lähettänyt."* (Joh. 17:6-8)

Vastaavasti Pietari toisessa kirjeessään vahvistaa Paavalin kirjoittamat kirjeet Jumalan sanaksi vertaamalla niitä Vanhan testamentin kirjoituksiin: *Lukekaa Herram-*

me pitkämielisyys pelastukseksi, niin kuin myös rakas veljemme Paavali on hänelle annetun viisauden mukaan teille kirjoittanut. Näin hän tekee kaikissa kirjeissään, kun hän puhuu näistä asioista. Tosin noissa kirjeissä on yhtä ja toista vaikeatajuista-kin, mitä tietämättömät ja epävakaat vääristelevät, niin kuin muitakin Kirjoituksia, omaksi kadotukseksen. (2. Piet. 3:15-16)

Jumalan sanan vääristeleminen on hengenvaarallista. Ilmestyskirjassa vakuutetaan asia, joka koskee ei vain sitä vaan myös kaikkea muuta Uudessa testamentissa:
Minä todistan jokaiselle, joka kuulee tämän kirjan profetian sanat: Jos joku panee niihin jotakin lisää, panee Jumala hänen päälleen ne vitsaukset, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan. Jos joku ottaa jotakin pois tämän profetian kirjan sanoista, ottaa Jumala häneltä pois sen osan, joka hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu. (Ilm. 22:18-19)

Vakuuttuminen Raamatun auktoriteetista

Jumalan sanan yläpuolelle asettuminen on nousua kapinaan itse Jumalaa vastaan. Raamatussa on monenlaisia tyyli- ja kirjallisuuslajeja kuten historian kerrontaa, runoutta, profetioita, kirjeitä ja ilmestyksiä. Se on yhtenäinen kokonaisuus, vaikka se on kirjoitettu 1500 vuoden aikana ja kirjoittajia on ollut kymmeniä. Sen punainen lanka voidaan tiivistää sanoihin: luominen, lankeemus, lupaus pelastuksesta, lunastus ja kirkastuminen.

Sen perusteella, mitä Raamattu todistaa itsestään, meidän tulee tunnustautua sen auktoriteettiin ja lähestyä sitä kunnioittavasti ja vakavasti. Se, joka lähestyy muulla tavalla, ei voi koskaan ymmärtää sitä eikä liioin saada sen lupaamia siunauksia.

Kun maailmassa on lukuista joukko uskontoja, jotka väittävät niiden pyhien kirjoitusten olevan totuus, on luonnollista kysyä, miten ihminen voi tulla vakuuttuneeksi siitä, että Raamattu on todellakin totuus ja Jumalan sana. Vakuuttumiseen tarvitaan ensiksikin se, että aletaan lukea sitä avoimella mielellä. Raamatun sanoma itsessään vakuuttaa lukijansa totuudellisuudellaan.

Toiseksi Raamatun auktoriteettia on mahdollista testata noudattamalla Jeesuksen antamaa ohjetta: *”Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, hän tulee tietämään, onko tämä oppi Jumalasta vai puhunko minä omiani.”* (Joh. 7:17) Pelkkä älyllinen uteliaisuus tai tiedollinen ymmärtäminen ei vielä riitä. Noudattamalla Raamatun sanaa ihminen joutuu kohtaamaan oman syntisyytensä, kyvyttömyytensä muuttua kelpvaksi Jumalan edessä. Siinä tilassa hän voi myös huutaa Jeesusta avuksi, elämänsä Pelastajaksi. Niin tehdessään hän tulee huomaamaan, että Jeesus pitää sanansa ja pelastaa hänet.

Voimme vakuuttua Raamatun sanan totuudesta sen perusteella, että Sana osuu omaantuntoomme ja hirvittäväällä totuudellisuudellaan paljastaa totuuden meistä. Raamattu itse vakuuttaa meidät, paljastaa meidät ja osoittaa, että emme ole vain heikkoja tahdoltamme ja ailahtelevia tunteiltamme vaan myös sen, että ajattelumekin on synnin turmelema ja pimeä. Jumalan sanan valo paljastaa meissä olevat pimeyden kätköt ja osoittautuu totuudeksi. Raamattu ei tarvitse puolustelua. Riittää se, että ”päästämme leijonan irti” eli annamme Sanan osua sydämiimme.

Sanan torjuminen

Ihmisen on kyllä mahdollista torjua Jumalan sana luotaan, niin kuin hänen voi torjua myös toisen ihmisen rakkauden ja lähestymisen. Niin tehdessämme saatamme menettää parhaan, mitä ihmissuhde voi elämäämme antaa. Raamatun sanassa on voima pelastaa ihminen, synnyttää hänet uudesti, muuttaa hänet ja tehdä hänet vapaaksi. Kysymys on samasta Jumalasta, joka sanallaan loi koko universumin, maan ja taivaan.

Jumalan sanan kanssa meillä on kaksi suurta vaaraa. Ensimmäinen on niin sanottu liberaalin teologian harha, joka juontaa syntisyydestämme. Luonnossamme on uskovallakin aina sellaista, mikä on ristiriidassa Sanan kanssa. Älyllinen ylpeytemme nostaa meidät helposti Sanan yläpuolelle. Se väittää osista Raamattua, että ne ovat vanhanaikaisia, eivät kuulu meidän kulttuuriimme ja ovat ristiriidassa tieteen kanssa. Joitakin kohtia pidämme ehkä liian julmina ja sopimattomina ”jumalakuvaamme”. Mutta Raamatun valikoiva lukeminen johtaa siihen, että Jumalan sana itse asiassa torjutaan ja siksi se menettää voimansa elämässämme. Meistä tulee kompromissikristittyjä. Ytimeltään tässä asenteessa on kysymys ylpeydestä ja sokeudesta omille ennakkoluuloillemme.

Toinen vaara on niin sanottu hurmahenkinen harha. Sen valtaan joutuneet kyllä haluavat elää kokonaisesti Raamatun mukaan, mutta niin tehdessäänkin he etsivät hengellisiä kokemuksia, joita tavoitellaan muun muassa profetioiden kautta. Salakavalasti heillä on kiusaus asettaa kokemuksensa Raamatun yläpuolelle eli joutua hengellisen ylpeyden valtaan. Mutta seurauksena usein on lankeemuksia, sillä Jumala ei anna kunniaansa ihmisille.

Oikea asenne Raamatun edessä on nöyryys ja jatkuva taipuminen parannuksen synneistä, jotka Sana paljastaa. Lisäksi tarvitaan kuuliaisuutta Sanalle silloinkin, kun emme ymmärrä sitä, johtuen omista rajoituksistamme. Suuri vaara on lukea Raamattua sellaista, mitä siihen ei ole kirjoitettu. Silloin pyrimme ehkä huomaamattamme Raamattua käyttäen hankkimaan jumalallisen auktoriteetin omille väärille ajatuksillemme.

Millä tavalla Raamattua tulee lukea?

- Lue Sanaa joka aamu ja ilta! Raamattu on elämän leipää ja sitä on saatava joka päivä samoin kuin luonnollistakin ruokaa. Lue sitä järjestelmällisesti ja asiayhteyksissään.
- Lue ja usko eli omista itsellesi sana sellaisena kuin se on kirjoitettu ilman selittelyjä!
- Tee niin kuin on kirjoitettu!
- Saat silloin ne siunaukset, jotka on kirjoitettu.
- Kerro sitten muille, mitä olet lukenut ja mitä siunauksia olet saanut!

Vaikka Raamattua lukiessa tulee vastaan yhtä ja toista vaikeatajuista, pelastuksen ja uskossa vaeltamisen peruskysymyksissä se on riittävän selkeä, ymmärrettävä ja riittävä. Toisaalta sen sanoma on niin syvä, että sen tutkimiseen ei riitä ihmiselämän pituus. Syvempään ymmärrykseen pääsemisessä auttavat eri käännosten vertailu, raamattupiireissä yhdessä opiskelu, selitystekokset, raamattukurssit, joita voi käydä etänä tai raamattukouluissa. Tärkeiden Raamatun kohtien alleviivaaminen ja muisiinpanojen teko voi helpottaa syventymistä Sanaan.

Raamattu avaa meille ennen kaikkea Jumalan ja Kristuksen teot, joten tärkein kysymys sitä lukiessa on: ”Millainen olet Sinä Herra ja Vapahtajani? Avaa minulle sydämesi!” Vasta sen jälkeen kannattaa kysyä, mitä Jumala haluaisi minun tänään tekevän ja mistä Herra haluaa minun tekevän parannuksen. Kannattaa kiinnittää huomio lupauksiin, jotka Herra antaa Sanassaan.

Vääriä lukutapoja

- Raamatun jakeita ei tulisi lukea erillisinä vaan tekstiyhteydessään. Jos pompitaan paikasta toiseen yhdistellen irrallisia jakeita, saadaan aikaan esimerkiksi lause: ”Juudas meni ja hirttäytyi...mene ja tee sinä samoin.” Monet harhaopit perustavat Raamatun opetuksensa juuri yhteydestään irrotettujen jakeiden väärään yhdistelyyn.
- Vaarallista on lukea omia mieliajatuksiaan Raamatun sisään.
- Raamatusta ei pidä poimia vain miellyttäviä kohtia sivuuttaen tai hyljäten muut kohdat.
- Väärin on myös typistää Raamatun sanomaa esimerkiksi moraaliopiksi tai hylkäämällä sen opetukset ihmeistä, kadotuksesta ja synnistä.
- Raamatussa on paljon meidän ymmärryksemme ylittävää kuten kolminaisuusoppi ja Kristuksen inhimillinen ja jumalallinen luonto. Niiden järkiperäinen selittely ei auta mitään. Ne saa ottaa vastaan sellaisinaan uskossa kiitollisena.

Vaikeudet ja epäilyt

Raamattuun on halki vuosisatojen kohdistettu monia hyökkäyksiä. Sen tekstien luotettavuus on asetettu kyseenalaiseksi ja siten pyritty heikentämään siinä kerrottujen tapahtumien historiallista luotettavuutta. Kerta toisensa jälkeen on kuitenkin voitu osoittaa, että mitään antiikin ajan historiallista tapahtumaa ei ole dokumentoitu niin usealla ja vanhalla käsikirjoituksella kuin Uutta testamenttia. Ellei sen todistusta voida pitää luotettavana, niin mitään muutakaan historiallista dokumenttia siltä ajalta ei voi pitää totena.

Usein tänä päivänä asetetaan tie ja Raamattu toisiaan vastaan, vaikka länsimaisen tieteen teki mahdolliseksi nimenomaan Raamatun maailmankuva, jonka mukaan ihmiselle annettiin tehtävä tutkia Jumalan luomakuntaa. Tiede ja Raamattu eivät ole ristiriidassa vaan naturalistis-materialistinen maailmankuva, johon monet tämän päivän tieteen harjoittajat uskovat, on ristiriidassa Raamatun maailmankuvan välillä. Vastakkain ei ole tie ja Raamattu vaan ateismi ja usko Jumalaan.

Tieteen havainnot ja niiden merkitys selitetään yleensä niistä perususkomuksista käsin, jotka ihmisillä on. Vastakkain on siis ateistinen käsitys siitä, että sattumalta tapahtuneesta alkuräjähdyksestä alkoi sattumien seurauksena kehittyä universumi, joka kehittyi satunnaisen evoluution tuloksena vuosi miljardien aikana aina ihmiseen asti, ja Jumalan luomisaktiin perustuva käsitys selkeästi suunniteltu universumi ja elämä kaikkine lajeineen. Molemmat käsitykset perustuvat perususkomuksiin, joita ei tieteellisesti voi tutkia. Uskomusten selitysvoimaa voidaan kuitenkin verrata toisiinsa.

Universumin syntymään itsestään ei mistään tarvita erittäin vahva usko verrattuna siihen, että tunnustetaan iankaikkisen Jumalan olemassaolo ja Hänen suorittamansa luomisteot. Ateismi rakentaa hyvin pitkälle uskomuksensa evoluutioteorian varaan, mutta viime aikoina havainnot ovat laajasti asettaneet sen kyseenalaiseksi

monissa tiedemiespiireissä. Suuri osa havainnoista on verrattomasti helpommin se liitettävissä luomiskäsityksen ja raamatullisen maailmankuvan kuin naturalistis-ateistisesta näkökulmasta.

Raamatun oikea ymmärtäminen

Raamatun ymmärtämiseksi on tärkeää ymmärtää sen punainen lanka, sen ydin ja keskus. Jumala loi hyvän maan ja taivaan, mutta siitä huolehtimaan asetettu ihminen nousi kapinaan Luojaansa vastaan. Synti erotti ihmisen Jumalan yhteydestä. Se särki myös ihmisten keskinäiset suhteet ja turmeli ihmisen tavan hyödyntää luontoa varjeluun sijasta riistoksi.

Jumala ei kuitenkaan hylännyt luomaansa ihmistä, vaan valmisti omassa Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa pelastuksen. Raamatun keskus on Kristus ja Hänen pelastustekonsa, jotka Vanha testamentti ennusti ja Uusi testamentti kuvasi.

... (Profeetat ovat) tutkineet, mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva Kristuksen Henki viittasi todistaessaan edeltäpäin Kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kunnia. (11)

Niin Vanhan testamentin historialliset kuin profeetalliset kirjoitukset keskittyvät Kristukseen, tosin vielä odotuksena, kun me saamme katsella Uudesta testamentista noiden profetioiden täyttymystä Jeesuksessa. Kirjoittaessaan t't' Pietarilla oli varmasti mielessään oma helluntaisaarnansa, jossa hän lainasi nimen omaan Vanhaa testamenttia osoittaakseen, mitä Jeesuksen kärsimyksessä ja kuolemassa tapahtui. Hän totesi silloin, että kuningas Daavid oli profeetta, joka kertoi etukäteen Jeesuksen kärsimyksestä ja ylösnousemuksesta:

Israelin miehet, kuulkaa nämä sanat! Jeesus Nasaretilainen oli mies, josta Jumala todisti teille voimateoilla, ihmeillä ja merkeillä, joita Jumala teki hänen kauttaan teidän keskuudessanne, niin kuin itse tiedätte. Hänet Jumala antoi teidän käsiinne edeltäpäin tekemänsä päätöksen ja ennaltatietämisensä mukaisesti, ja hänet te laista tietämättömien miesten kätten kautta naulitsitte ristiin ja tapoitte. Mutta Jumala herätti hänet ja päästi hänet kuoleman tuskista. Eihän ollut edes mahdollista, että kuolema olisi voinut pitää häntä vallassaan, sillä Daavid sanoo hänestä: 'Minä näen alati edessäni Herran. Hän on minun oikealla puolellani-, etten horjahtaisi. Sen tähden minun sydämeni iloitsee ja kieleni riemuitsee, myös ruumiini on lepäävä toivossa, sillä sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta. Sinä olet ilmoittanut minulle elämän tiet ja täytät minut ilolla kasvojesi edessä.' Miehet, veljet! Kantaisästämme Daavidista voin teille varmasti sanoa, että hän on kuollut ja että hänet on haudattu. Onhan hänen hautansa meidän keskellämme vielä tänäkin päivänä. Mutta koska Daavid oli profeetta ja tiesi, että Jumala oli valalla vanhojen luvannut asettaa hänen kuolemansa hedelmän hänen valtaistuimelleen, hän ennalta nähden puhui Kristuksen ylösnousemuksesta ja sanoi, että Kristusta ei hylätä tuonelaan eikä hänen ruumiinsa maadu. Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt, minkä todistajia me kaikki olemme. (Ap.t. 2:22-32)

Laki ja evankeliumi

Toinen tärkeä periaate on kyetä erottamaan toisistaan laki ja evankeliumi. Edellinen sisältää Jumalan vaatimuksen ihmiselle, joka voidaan tiivistää muotoon: "Rakasta Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi." Laki kuvaa, millaista on rak-

kaus. Laki osoittaa, että ihminen on syntinen eikä kykene eikä edes tahdo noudattaa lakia ja rakastaa. Evankeliumi taas on hyvä sanoma siitä, mitä Jumala teki pelastaakseen synteihinsä kuolleen ihmisen. Hän lähetti oman Poikansa täyttämään lain syntisten ihmisten puolesta ja ottamaan kantaakseen heidän sijastaan syntien rangaistuksen Golgatan ristillä. Uskomalla ja turvaamalla Jeesukseen ihminen pelastuu ja pääsee takaisin Jumalan yhteyteen. Laki kertoo Jumalan vaatimuksen, evankeliumi julistaa sen, että Jeesus täytti lain meidän sijastamme ja lahjoittaa meille sen, mitä laki vaatii.

Raamatun tulkinta

Raamatun oikea tulkinta lähtee liikkeelle siitä, että selkeät kohdat otetaan vastaan sellaisenaan ja vaikeammin ymmärrettävät kohdat selitetään selkeästi ymmärretyillä. Raamattu on Pyhän Hengen synnyttämä ja siksi sitä ei syvimmiltään voi ymmärtää kukaan, joka ei ole saanut Pyhää Henkeä eli tullut henkilökohtaisesti tuntemaan Jeesuksen kääntymällä Hänen puoleensa, tunnustamalla syntinsä ja pyytämällä niitä anteeksi Jeesuksen Golgatalla suorittaman sovitustyön tähden. Herran näin kohdanneen ja Hänelle tiensä uskoneelle Raamattu alkaa avautua Jumalan henkilökohtaisena puheena myös juuri hänelle itselleen. Sillä tavalla Raamattua tutkiva ei asetu sen yläpuolelle, vaan antaa Herran sanan tutkia itseään ja asettuu sen alle kuuliaseksi.

Heille ilmoitettiin, etteivät he palvelleet itseään vaan teitä sillä sanomalla, jonka nyt ovat kertoneet teille ne, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat julistaneet teille evankeliumia. Siihen enkelitkin haluavat katsahtaa. (12)

Vanha testamenttikin on tarkoitettu meille uuden liiton ihmisille. Se on samoin kuin Uuden testamentin evankeliumi annettu meille taivaasta. Evankeliumi uskova saa katsella Raamatusta Kristusta ja riemuita Hänen pelastustesteistaan samalla tavalla kuin enkelitkin, jotka taivaassa ylistävät Herraa, kun maan päällä syntinen kääntyy Jeesuksen puoleen saa maistaa pelastuksen armoa.

Epäilyistä uskoon - Tetsuya Echigon tie

Kymmenen vuotta sitten aloimme käydä Itä-Tokushiman ev.lut. seurakunnassa. Olimme hiltain menneet naimisiin. Olin saanut uuden työn eräässä Tokushiman läänin yliopistossa. Vaimolleni täysin uusi ympäristö aiheutti huolta.

Kymmenen vuotta sitä ennen olin yliopiston ensimmäisen vuoden opiskelija ja osallistuin uskontotieteen luennoille, joissa käsiteltiin alkuperäistä buddhalaisuutta ja alkuperäistä kristinuskoa. Buddhalaisuus vaikutti minusta hyvin rationaaliselta, kun taas kristinuskko erittäin järjenvastaiselta, kun siinä uskottiin Jumalaan, jonka olemassaolosta ei ole täyttä varmuutta. Ajattelin, ettei tieteellisesti suuntautuneen ihmisen ei voisi uskoa siihen. Niinpä sitten opiskeluaikani luin mielenkiinnolla buddhalaista kirjallisuutta, mutta en lainkaan kristinuskoa käsittelevää. Mutta buddhalaisuutta opiskellessani ja lueskellessani mutakin kirjallisuutta törmäsin inhimillisten kykyjemme rajallisuuteen.

Yliopistosta valmistuttuani minulla ei ollut halua uskoa kristinuskoon. Kohdattuani työelämän ihmissuhdeongelmien ja ristiriitojen aiheuttamaa ahdistusta, aloin kuitenkin kokea tarvetta jollekin ihmisyyhteisölle ylittävälle olennolle. Menin siksi kerran katoliseen kirkkoon, jonka papin luentoja olin kuunnellut. Kirkossa ei sillä hetkellä ollut ketään paikalla, enkä

sinne myöhemminkään mennyt. Mutta jotenkin minussa nousi epämääräinen mielenkiinto kristillistä kirkkoa kohtaan.

Tällaisessa sieluntilassa sain siirron uuteen työpaikkaan ja näin, miten vaimolleni oli vaikeaa sopeutua uusiin oloihin. Kävelyllä ollessamme huomasimme tullemme Itä-Tokushiman kirkon kohdalle. Rakennus oli esikaupunkialueelle tyypillinen pienehkö talo. Se oli täysi vastakohta aiemmin Hiroshimassa näkemilleni katolisille kirkkoille. Rehellisesti sanoen ajattelin, ettei olisi viisasta mennä niin epäilyttävän tuntiseen paikkaan. Juuri silloin talon sisältä kuului valoisalla äänellä hymyilevän ulkomaalaisen kutsu: ”Päivää, astukaa toki sisään!” Koska minulla ei ollut vielä Raamattua, sanoin vaimolleni: ”Saan heiltä ehkä Raamatun.” Siksi menimme sisään, kun meitä kerran kutsuttiin.

Astuttuamme sisään paikka osoittautui vaatimattomaksi, niin kuin olin arvellutkin. Mutta sisällä olleet ihmiset juttelivat hauskaasti ja ystävällisen tuntuisesti. Minusta tuntui kuin olisin siirtynyt kilpailuyhteiskunnasta johonkin aivan toisenlaiseen maailmaan. Vaimonikin näytti kokevan asian samoin. Sen jälkeen vaimoni kävi kirkossa usein minun poissa ollessani ja lopulta kutsui minutkin mukaan, niin että aloimme käydä säännöllisesti jumalanpalveluksissa.

Mikä aiheutti meissä epäuskoisissa sellaisen muutoksen? Luulen, että se oli lähettipariskunnan ystävällisyys ja kokoontuneiden ihmisten sydämellinen avoimuus. Rouva huolehti vaimostani kuin äiti konsanaan. Mies suhtautui minuun läheisesti kuin veljeensä. Joskus koin sen jopa lähes sotkeutumisenä minun asioihini. Meille oli käsittämätöntä, mikä sai heidät osoittamaan sellaista ystävällisyyttä meitä kohtaan.

Tähän kysymyksen ratkaisun avaimen antoi Ananin seurakunnan lähetystyöntekijä opettaessaan Jeesuksen suorittamasta syntien sovituksista. Sitä kuunnellessani minulle, joka olin pitänyt kristinuskoa järjenvastaisena, alkoi aueta sen sisältämä johdonmukaisuus. Kysymys oli siitä, että Jeesus lähetettiin tähän maailmaan kuolemaan ristillä meidän syntiemme sijaisena. Koska Jeesus kärsi puolestamme, häneen uskovan ja häntä seuraavan ei tarvitse enää joutua tuomittavaksi. Siinä on Jumalan rakkaus, jollaista ei mistään muussa uskonnossa esiinny.

Tätä saarnaa kuunnellessani ratkesi sydäntäni vaivannut kysymys ja samalla ymmärsin, mikä synnytti lähettipariskunnan toiminnan. Ystävällisyys, joka ei odottanut mitään vastapalvelua, avasi meidät näkemään Jumalan rakkauden. Siihen asti olin pitänyt heidän ystävyyttään ja huomaavaisuuttaan vain inhimillisenä suorituksena. Mutta uskoessaan Jeesukseen pariskunta halusi vain aidosti seurata Jeesuksen opetusta.

Raamattu sanoo: *”Eihän Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien edestä.”* (Matt. 20:28)

Lähettipariskunnan ystävällisyydessä pilkisti esiin Jumalan rakkaus. Kun kuulemastani saarnasta pääsin ymmärtämään Jeesuksen suorittaman syntien sovituksen, kykenen avoimin sydämin ottamaan vastaan Jumalan rakkauden. Siksi haluan myös pyrkiä koko sydämestäni palvelemaan toisia ihmisiä. Kiitän Jeesuksen rakkaudesta. (1989)

Tee siis näin!

Lue Raamattua avoimella, rehellisellä sydämellä. Et ehkä ymmärrä kaikkea, mutta tee sen mukaan, minkä ymmärrät. Niin saat kokea, että Herra on sanansa takana. Pääset tajumaan, että Raamattu on Jumalan sana, se on totinen, ehdoton ja muuttumaton totuus.